

НАУЧНИ ПРОЈЕКАТ

Бредли Салмонд III
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла у САД-у.

Бредли је убацио још једну шољу песка у своју кантицу. Требаће му много!

Ускоро је сајам науке у његовој школи. Бредли је правио модел који показује како функционишу цунамији. Сазнао је да је цунами велики талас воде изазван земљотресом у океану. Желео је да његов пројекат буде савршен. Можда ће добити награду!

Када му је кантица била пуна, Бредли је сакупио неколико штапова. Затим је у подруму пронашао пластичну канту и неколико кућица играчака.

Бредли је сипао песок у канту да би направио земљу. Пажљиво је поставио куће и дрвеће. Следећи део је био узбудљив – вода! Када ју је просуо, могао је да гурне комад картона кроз воду да би направио талас.

Али онда је направио велику грешку. Сипао је превише воде! Куће су биле поплављене - а он још увек није направио талас. Мокри песок је правио блатњав неред.

Бредли је позвао маму у кухињу. Шта сада да радим? Ставио сам превише воде."

"У реду је. Можеш једноставно да почнеш из почетка", рекла је мама. "Урадимо то заједно и меримо мало по мало".

"У реду". Бредли је погнуо главу и изашао напоље да узме још песка.

Овог пута су пажљиво измерили праву количину воде и сипали је. Бредли је померао картон и гледао како се таласи разбијају о песок. Успело је!

Затим су Бредли и мама радили на његовом постеру. Почео је да пише неке забавне чињенице о цунамију. Али речи се нису уклопиле на страници.

"Не желим да пишем све изнова!" рекао је Бредли. Почела је да га боли глава.

"Не морамо све да преписујемо", рекла је мама. "Можемо само изменити речи тако да стану на страницу".

Бредли је зајечао. Његов постер уопште није изгледао онако како је желео. "Не желим то да радим. Изгледаће лоше ако се речи не уклопе савршено."

"Небески Отац жели да нас њавимо да се њругимо".

"Учење може бити тешко." Мама га је загрлила. "Понекад правимо грешке. Али најважније је да не одустајемо. Небески Отац жели да наставимо да се трудимо. Стога направимо паузу и завршимо ујутру."

Следећег јутра завршили су његов постер. Није било савршено, али Бредли се осећао мало боље због тога.

Коначно је дошао дан сајма науке. Мама је оставила Бредлија у школи. "Запамти", рекла је, "да си напорно радио на свом пројекту и научио много. И то је оно што је важно."

Бредли је свој пројекат пренео у велику теретану. Била је пуна пројеката и плаката. Сви ученици четвртог разреда су седели и чекали свој ред да покажу свој пројекат.

Убрзо је дошао ред на Бредлија. Срце му је убрзано куцало док је ишао напред. Шта ако све крене наопако?

Бредли је гурнуо картон кроз воду и показао судијама како су се таласи разбијали о копно.

"Шта изазива те велике таласе у океану?" упитао је један од судија.

"Велике таласе изазива . . ." Бредлијев ум је блокирао. "Не могу да се сетим. Али могу вам рећи неке забавне чињенице о цунамију". Прочитао им је чињенице са свог постера.

После школе Бредли се попео у ауто са својим пројектом.

"Како је прошло?" упитала је мама.

"Не баш онако како сам желео." Бредли се осмехнуо. "Али дао сам све од себе и наставио да се трудим." ●

"Наша судбина није одређена тиме колико пута посрнемо, него колико пута устанемо, отресемо прашину са себе и кренемо напред."

Старешина Дитер Ф. Ухдорф, из Већа дванаесторице апостола, "You Can Do It Now!" *Liahona*, новембар 2013, 55. стр